

ת"פ 10156/05/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד נ' כ' (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 10156-05-21 מדינת ישראל נ' כ'(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה
נגד	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ
הנאשם	נ' כ' (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד עמית דויטשר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 26.4.22, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות אלימות כלפי בת זוג שיוחסו לו בכתב האישום.

הנאשם הורשע על פי כתב האישום בכך, שבתאריך 2.5.21, סמוך לשעה 19:50 בבית המתלוננת (במקור צוין כי מדובר בביתם המשותף של הנאשם והמתלוננת אך דומה שאין עוד מחלוקת, שאין כך הדבר), התגלע ויכוח ביניהם על כך שהנאשם מבזבז הרבה כסף על ה"עישונים" שלו. הנאשם והמתלוננת החלו לצעוק אחד על השנייה, אז תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שאחז בה בחוזקה בצווארה וחנק אותה. המתלוננת אשר לא הצליחה לנשום והרגישה כי היא עומדת למות, שרטה את הנאשם בצווארו על מנת להשתחרר מאחיזתו. מיד ובמסוך לכך, ניגשה המתלוננת למטבח ונטלה סכין על מנת להרחיק את הנאשם ממנה תוך שהיא שורטת אותו בידו. בתוך כך, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה: "**אני אהרוג אותך את תהיי שירה איסקוב הבאה**".

תמצית ממצאי הכרעת הדין:

2. הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט ארוך וסבוך. העדה, קורבן העבירה, שלמעשה לא הגישה תלונה במשטרה וסירבה לחזור על אמרותיה המפלילות במשטרה על דוכן העדים (אף שלא הסתייגה מתוכנו), הוכרזה כ"עדה עוינת". העדה אף נקראה להעיד בשנית על דוכן העדים, בנסיבות אשר פורטו בהכרעת הדין.

במסגרת הכרעת נקבע, כי יש להעדיף את שתי אמרותיה הראשונות של העדה - זו שנקלטה שלא בידיעתה

במצלמות הגוף של השוטר שהוזעק למקום, וזו שנמסרה לאחר מכן בתחנת המשטרה - על פני עדותה בבית המשפט. נקבע, כי אלה אמרות אותנטיות ומהימנות ויש לבסס עליהן ממצאי עובדה.

כן נקבעו ממצאים ביחס לרקע ביחסים שבין הנאשם לעדה, וכן התרחשויות במהלך המשפט בין העדה לבני משפחת הנאשם, המסבירות היטב את "עיונות" העדה.

בנוסף נקבע, כי תיעוד החבלה תומך היטב באמרות הראשונות הללו וכי אין בגרסת הנאשם כדי להסביר.

ביחס לעדות הנאשם נקבע, כי גרסתו אינה מהימנה כלל ואינה מתיישבת עם יתר הראיות. לא ניתן הסבר מניח את הדעת לשיהוי הרב ביחס לפרטים שנמסרו לראשונה על דוכן העדים. הנאשם נמנע מהבאה של ראיות פשוטות שהיו עשויות לחזק את גרסתו ולעומת זאת ראיות הגנה שהוצגו במשפט לא כרסמו בתלונה, או שאף כרסמו בתזת ההגנה.

עדויות לעונש:

3. נפגעת העבירה, ע"ת 1, **הגב' ר' כ',** התייצבה לדיון וביקשה להגיש מכתב מטעמה. במכתב נמסר, כי היא והנאשם נמצאים בקשר וכן נמסר, שהיו בקשר גם במהלך המשפט בביקורים "פתוחים" בכלא, עם הילדים. נפגעת העבירה אינה מצדיקה את מעשי הנאשם אך מבקשת להבטיח את עתידה ואת עתיד ילדיהם. נמסר, כי הילדים קשורים לנאשם וכי הסדרי הראיה ביניהם, באמצעות צד ג', התנהלו בצורה טובה. נמסר, כי ברקע לאירוע החלטה שלהם שלא להיעזר עוד בצד ג' אלא לנהל את הסדרי הראיה בעצמם, דבר שהיה טעות שכן התקשורת ביניהם לקויה. לפיכך הוחלט, שלאחר השחרור ימשיכו הסדרי הראיה באמצעות צד ג'.

נפגעת העבירה ביקשה להקל בעונשו של הנאשם, כדי שיוכל לשוב ולהתגורר בבית אמו ועל מנת שהילדים יוכלו להתראות עם אביהם בסביבה בריאה.

צוין, כי אמו של הנאשם נפטרה לאחרונה וכי הנאשם יתום גם מאב.

ציינה, כי הנאשם מבין את הטעות שעשה.

ראיות לעונש

4. מטעם המאשימה הוגשו כראיות לעונש **ת/10**- רישום פלילי של הנאשם; **ת/11**- שני פרוטוקולים מתפ"ק 43583-12-16 מיום 6.8.2019 ומיום 20.1.2021; **ת/12**- ארבעה כתבי אישום מבית המשפט הקהילתי; **ת/13**- כתב אישום והרשעה אחרונה מת"פ 37331-04-17.

תמצית טענות הצדדים

5. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעונים לעונש בכתב ואסופת פסיקה [במ/2]. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם תחושת הביטחון של הציבור והפרט וזכותו של נפגע העבירה לכבוד ולבל ייפגע גופו ורכושו. בנוסף, נטען, כי יש במעשיו כדי לפגוע בשלמות התא המשפחתי וזאת בשים לב להיות המתלוננת בת זוג של הנאשם.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען, כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית. מדובר באלימות אשר גרמה לחבלות וזאת באירוע מתגלגל. צוין, כי כתב האישום מגולל אלימות קשה, אשר בוצעה על ידי הנאשם בביתה, המקום בו אמורה נפגעת העבירה לחוש תחושת הגנה ופרטיות.

נטען, כי האירוע הראשון החל בשל ויכוח בין בני הזוג, כאשר הנאשם החל לחנוק את נפגעת העבירה וזו לא הצליחה לנשום, הרגישה כי עומדת למות ואז שרטה אותו על מנת להשתחרר מאחיזתו. נטען, כי בנס ניצלה נפגעת העבירה מאסון גדול יותר.

צוין, כי יש לתת משקל גם לכך שמעשה זה מקבל חומרה יתרה, כאשר הנאשם מאיים על המתלוננת באופן קונקרטי ואומר לה שהיא תהיה הקורבן הבא כמו שירה איסקוב, שסיפורה מוכר לכל.

נטען, כי יש רק לתאר את רגעי האימה שאחזו את נפגעת העבירה בעת האירוע וכן הפנתה ב"כ המאשימה לעדותה של נפגעת העבירה בבית המשפט.

נטען, כי מעבר לפגיעה הפיזית בנפגעת העבירה יש להביא בחשבון את הפגיעה הנפשית אשר בוודאי נגרמה לה, הפגיעה בכבודה וההשפלה אותה היא חשה. הפגיעה מתבטאת גם בתא המשפחתי אשר אמור לספק הגנה ולהיות מקום המבטחים של בני המשפחה.

ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש אחד לכל האירועים בכתב האישום, אשר לשיטתה עומד על 14 עד 30 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

המאשימה הפנתה לאסמכתאות לתמיכה בעמדתה העונשית:

א. **ת"פ 72801-12-19 מדינת ישראל נ' אלכסנדר פרברוב** - הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן, הכולל שני אישומים בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג ובעבירת איומים. הנאשם הורשע בכך, שעת חזר לביתו כשהוא בגילופין, במהלך ויכוח עם המתלוננת, דחף אותה ובעודה שרועה על הרצפה סטר בפניה והיא הדפה אותו ונפלה בשנית, באופן שגרם לדימום מראשה. למתלוננת נגרמו נפיחות בראשונה והמטומות בידיה ובפניה. באירוע נוסף, יומיים לאחר מכן, המתלוננת שלחה לאמו של הנאשם את תמונות החבלות ובתגובה לכך הנאשם קילל את המתלוננת ודחף אותה כך שהוטחה בקיר ונחבלה בראשה. בהמשך בעודה שרועה על הרצפה הנאשם

היכה אותה באגרופים ובסטירות בפניה. לאחר שהמתלוננת ברחה מהנאשם ונעלה עצמה בחדר, הנאשם עקר את הדלת מצירה, איים בשפיכת חומצה על פניה, נטל מקל של מטאטא והיכה באמצעותו במתלוננת ומנע ממנה לעזוב את המקום. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר והשית על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. העונש והמתחם אושרו בהליך הערעור בעפ"ג 17465-12-21.

ב. **רע"פ 5434/17 דמוך נ' מדינת ישראל** - נדון עניינו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בשני אירועים של תקיפת בת זוג ואיומים, שביטויים במסכת איומים ברף חומרה גבוהה ובתקיפות במדרג חומרה נמוך יחסית, שכללו דחיפה ומשיכה בתנוך אוזנה של המתלוננת, שעה שהייתה בהיריון. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל, עונש שאושר בבית המשפט העליון.

ג. **רע"פ 977/16 דיין נ' מדינת ישראל** - שם אושר גזר הדין במסגרתו הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם תקף את בת זוגו וגרם לה חבלה של ממש בכך שהכה אותה בפניה, משך בשערה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה והיכה אותה.

ד. **עפ"ג 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל** - נדון ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו, שביטוייה בסטירה שנתן לה, כאשר בהמשך הכה אותה בכל חלקי גופה בעודה שרועה על הקרקע. בית המשפט של הערעור אישר את עונשו של הנאשם, שעמד על 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בתוך כך, נקבע כי על בית המשפט להעביר מסר ברור באמצעות ענישה מחמירה כי החברה לא תסבול מעשים מסוג זה.

ה. **עפ"ג 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל** - נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל-10 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהכה את אשתו בפניה ובגופה באופן שגרם לה לחבלות. באותו מקרה נקבע בערכאה הדיונית, עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ונמצא שיש לחרוג ממנו מטעמי שיקום ובשים לב להמלצות שירות המבחן.

ו. **ת"פ 60091-05-17 מדינת ישראל נ' אבו גודה** - נאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג, איומים, הפרת הוראה חוקית ועבירות נלוות. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 15 ל-33 חודשי מאסר בפועל ובסופו של יום גזר על הנאשם 27 חודשי מאסר.

ז. **ת"פ 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה** - בית המשפט קבע מתחם בעבירת איומים אחת על בת זוג שנע בין 6 ל-16 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, והשית על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי. בסך הכל הושתו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי לנאשם הרשעות רבות ומגוונות ולשם כך הוגש הרישום הפלילי והרשעות מתיקים קודמים.

נטען, כי לא קיימים טעמים ממשיים בגינם יש לסטות ממתחם העונש ההולם וכי יש להעמיד בעניינו של הנאשם את שיקול הרתעת היחיד והרבים ואת הנזק שנגרם לקורבן העבירה, שגם כיום מציגה עמדה מגוונת כלפי הנאשם ומקשת להקל עמו.

לסיכום, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם ולהשית מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות.

6. **ב"כ הנאשם** בראשית דבריו ביקש להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה וציין כי מדובר באירוע ספונטני וכי לא מדובר אירוע מתגלגל אלא נקודתי.

ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה וטען כי מדובר בפסיקה הכוללת עבירות אחרות ומספר אירועי תקיפה חמורים יותר מהאירוע שבפנינו ולכן מדובר בפסיקה שהיא לא רלוונטית לענייננו.

הוסיף, כי ביחס לפסיקה הנוהגת אליה מפנה, ניסה להתמקד באירועים דומים במובן הזה שיש את אותן שתי עבירות המיוחסות לנאשם וככל שניתן אירועים אשר דומים מבחינת סוג התקיפה, שהייתה במקרה זה חניקה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה:

א. **ת"פ 31264-04-18 מדינת ישראל נ' סיבוני** - הנאשם הורשע על ידי מותב זה לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים ובעבירת תקיפת בת זוג. הנאשם איים על המתלוננת, ביום שבו עזבה את הבית, שייקח סכין וידקור אותה בכבד וישפוך לה אותו. במועד אחר, הנאשם תקף את המתלוננת בכך שבעט בה והכה אותה בפניה באגרופו. כתוצאה מכך, נגרם לה סימן כחול ליד העין. נקבע מתחם עונש של 6-12 חודשי מאסר. לאחר שנלקחו בחשבון נסיבות חייו של הנאשם, תסקיר 'שלילי' וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, הוטלו על הנאשם שמונה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ב. **ת"פ 54434-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני** - שם הורשע נאשם על פי הודאתו במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. מעובדות כתב האישום שם עולה, כי הנאשם אחז במגירת בגדים ריקה והכה בראשה של המתלוננת ובברכה. לאחר מכן ניגש אליה, אחז בצווארה ובידה בחוזקה ואיים כי יהרוג אותה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת חתך בברך ושטפי דם בצוואר וביד. בתיק זה נמסר, כי המתלוננת שיתפה כי לאור כל חייהם המשותפים חוותה אלימות מצדו של הנאשם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל. בסופו של דבר, לאור מצבו הרפואי של הנאשם והודאתו בבית המשפט, הושתו עליו 14 חודשי מאסר בגין תיק זה וכן הופעל עונש מאסר מתיק אחר, כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ג. **ת"פ 45279-04-15 מדינת ישראל נ' פלוני** - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים וכליאת שווא. הנאשם הכה את המתלוננת באמצעות מגב וכשברחה הפיל אותה לרצפה, רכן עליה ותקף אותה במכות אגרופ. בהמשך הורה למתלוננת ללכת לאחד החדרים ולהישאר שם ויצא מן הבית תוך שהוא נועל את הדלת. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ונקבע מתחם שמתחיל ב-6 חודשי מאסר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר. לאור שיקולי שיקום משמעותיים, לקיחת האחריות והבעת החרטה, נגזרו על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ד. **ת"פ 22294-07-15 מדינת ישראל נ' פלוני** - נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת, בעודה מתנגדת צעקה לעזרה ונמלטה ממנו. לאחר מכן, כשמצא אותה הנאשם איים עליה ואמר לה "**חכי אני לא עוזב אותך, זה הסוף שלך**". הנאשם הודה במיוחס לו ועבר הליך טיפולי. הנאשם נעדר עבר פלילי, אשר לקח אחריות על מעשיו ובשל שיקולי שיקום הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בנוסף הפנה לפסיקה נוספת ממנה ניתן ללמוד על העונש ההולם:

ת"פ 2353-08-13; ת"פ 6064-12-14; ת"פ 47161-04-16; ת"פ 66457-06-17; ת"פ 37708-06-21.

לסיכום בעניין זה, עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש העומד על 6 עד 14 חודשי מאסר בפועל.

נטען, כי אין מחלוקת לגבי קיומו של רקע לאלימות קודמת מצד הנאשם כלפי נפגעת העבירה, אך על פי גיליון הרישום הפלילי, אירוע האלימות האחרון התרחש באוגוסט 2018 ובשל כתבי אישום נוספים שהוגשו לפניו בשל אירועי אלימות טרם לכן, הנאשם השתלב בבית המשפט הקהילתי והחל לעבור טיפול אינטנסיבי. נטען כי מאז ועד התיק שבפנינו לא אירעו אירועי אלימות נוספים.

נטען, כי בשל אירועי האלימות האחרים הוא שילם או עודו משלם את חובו לחברה.

נטען, כי הנאשם ניסה לשבור את מעגל האלימות בינו ובין נפגעת העבירה כאשר שולב בטיפול ויש להביא את מאמציו בחשבון.

כן נטען, כי הנאשם בעצמו קורבן והוא נפצע במהלך האירוע המתואר בכתב האישום. עוד נטען, כי מהעדות הראשונה של נפגעת העבירה, בבית המשפט, עולה כי המתלוננת השליכה את מכשיר הטלפון של הנאשם לפח ויש בכך פגיעה ברכושו.

נטען, כי יש למקם את עונשו של הנאשם בראש השליש התחתון של המתחם המוצע.

באשר לנסיבות האישיות של הנאשם, נטען כי מדובר באדם צעיר, יתום משני הוריו והטלת מאסר עלולה לפגוע בשני הקטינים, ילדיהם המשותפים.

נטען, כי הנאשם עצור כבר כשנה וכי אין לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שעמד על חפותו.

7. דבריו האחרונים של **הנאשם** לא נקלטו בפרוטוקול הדיון שהתקיים בהקלטה, אך מתוך זכרוננו של בית המשפט הנאשם ביקש להתחשב בעונשו בשל ילדיו ולתת משקל לתהליך הארוך שעבר.

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. אין מחלוקת בין הצדדים כי מדובר בכתב אישום אשר מתאר **אירוע אחד** בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

10. בתי המשפט חוזרים ומתריעים בדבר החובה להילחם בנגע האלימות במשפחה. ערכאות הערעור חוזרות ומנחות בדבר חלקם של בתי המשפט במשימה חברתית זו. האלימות במשפחה פוגעת בערכים חברתיים חשובים שונים, ברבדים שונים. החל מזכות הקורבן לשלמות הגוף והנפש, לכבוד לשלוות חיים ולפרטיות; עובר בפגיעה בקורבנות המשניים, לרבות בני המשפחה ובפרט ילדים קטינים החשופים למעשי האלימות וגדלים בצילם. בנוסף, מדובר בנגע הפוגע בחברה בכללותה, במעמד האישה ובדימויה החברתי ובנזקים ההיקפיים שנגרמים לסדר הציבורי ולקופה הציבורית על מנת לחשוף את הפתולוגיות החריפות, לטפל בהן ולמנוע אותן.

11. יפים לענייננו, דברי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם במאגרים](14.2.2011), בהתייחסו לעבירות אלימות בתוך התא המשפחתי:

"עבירות אלה, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"

וכן יפים הם לענייננו ג דברי כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (20.08.2009), שנאמרו בהקשר דומה:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

הדברים נכונים ומומחשים בעוצמה רבה בתיק זה, שבו נחשף בית המשפט במהלך המשפט לאלימות הנמשכת לה היתה נפגעת העבירה חשופה במהלך השנים, מקרים בגינם לא הגישה תלונה או שהגישה תלונות וחזרה בה מהן, תוך שנמנעה משיתוף פעולה עם גורמי האכיפה. מעגל הקורבנות של נפגעת העבירה הוכח היטב בבית המשפט ונקבעו ממצאים ברורים בעניין. נפגעת העבירה המחירה עוד יותר את מידת המוגנות הנמוכה שלה גם בפרשת העונש כאשר ביקשה לטעון להקלה בעונשו של הנאשם ואף הצהירה שהנאשם מצטער על הטעות שעשה (במצב שבו הנאשם עומד על חפותו ולא נטל אחריות על מעשיו אלא ניהל הגנה ולפיה היא הגורם האלים).

התנהלות נפגעת העבירה הוסברה על ידה שוב ושוב במהלך המשפט באי האמון שיש לה בגורמי האכיפה והטיפול כאשר לדבריה הפסיקה להגיש תלונות כנגד הנאשם לאחר שנוכחה שהנאשם משתחרר לאחר תקופות מעצר קצרות וחוזר להפעיל כלפיה אלימות. זאת, גם במהלך תקופת הטיפול בה היה מצוי בבית המשפט הקהילתי. אך עיננו רואות את המצב הטרגי שנפגעת העבירה כלואה בו, כאשר גם כיום, כאשר הנאשם עצור מזה למעלה משנה, לא מצליחה באופן אמיתי לפרוץ את המעגל, לעמוד איתן נגד הנאשם אלא עשתה כל שביכולתה להימנע מהפללתו בדין וכן עתרה להקל בעונשו.

12. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

מדובר בתקיפה משמעותית, כאשר הנאשם אחז במתלוננת בצווארה וחנק אותה עד כדי כך שהיא לא הצליחה לנשום והרגישה שהיא עומדת למות. כדי להשתחרר מהחניקה היה על המתלוננת להיאבק בנאשם תוך שהיא שורטת אותו. מעשי הנאשם הותירו בה חבלה הנראית לעין היטב בדמות שריטות וסימני אצבעות ברורים במנח חניקה על צווארה.

בנוסף, האיום שהשמיע הנאשם כלפי קורבן העבירה הוא איום משמעותי וברף הגבוה. זאת, בפרט, כאשר האיום הושמע לאחר מעשה האלימות החמור שבו נפגעת העבירה חשה סכנת חיים ממש ועל רקע מערכת יחסים אלימה ונמשכת בעבר.

הלכה היא, כי קיומה של אלימות פיזית ממשית עובר להשמעת איום משמעותי וקונקרטי, מעצימה את אירוע האיומים ואת חומרתו, ממחישה את המסוכנות הטמונה בו ומגבירה את פחדו של הקורבן ואת הפגיעה בו.

כפי שנקבע בהכרעת הדין, האירועים בהם הורשע הנאשם לא נעשו בחלל ריק, או באופן נקודתי וחד פעמי אלא מדובר באירועים שיש להבין אותם בהקשר כולל של פגיעה נמשכת וארוכה בנפגעת העבירה. פגיעה נמשכת זו נותנת אותותיה הברורים על נפשה ועל מצבה הנפשי של המתלוננת. העובדה, כי המעשה נעשה בביתה של המתלוננת, כשהנאשם למעשה אורח במקום, בעת שהילדים הקטנים נמצאים בבית ובעת שהנאשם נמצא במסגרת טיפולית כוללת, עוטפת שצרכיו וטובתו נמצאים במוקד העניין של כלל הרשויות, מעצימה את מידת החומרה שבמעשים ואת המסר הנמשך שאותו הפנימה היטב, שאין לה לצפות להיטיב את מצבה ולהשתחרר מאחיזתו של הנאשם ומשליטתו בה ושאין לה לצפות לסיוע או לתמיכה מגורמי האכיפה והטיפול.

במובן זה, הפגיעה במתלוננת ומידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהים ומשמעותיים יותר מעצם מעשה התקיפה עצמו ומעוצמת החבלה, אף שגם הם אינם ברף הנמוך.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב וזה מושפע מנסיבות התקיפה והן מהרקע אשר עומד לביצוע העבירות. עינתי בהרחבה בפסיקה אליה הפנו הצדדים, אכן בפסיקה מטעם המאשימה ניתן לראות מקרים חמורים יותר מבעניינו, אשר רף האלימות והתוצאות בגינו היו חמורים יותר ואילו הפסיקה אליה הפנה הסנגור, בחלקה, לא תואמת את חומרת המעשים בתיק זה.

אשר לפסק הדין בעניין **סיבוני** הנ"ל, שניתן על ידי מותב זה, אינני מקבלת את טיעון ההגנה כי מדובר במקרה דומה. מדובר במקרה חמור פחות הן בבחינת נסיבות האירוע, הן ברקע לאירוע והן בנתוני האישיים של הנאשם (וראו בהשוואה, פסק דין נוסף של מותב זה שניתן במסגרת ת"פ 60810-05-17 בעניין **סלומון**).

כן ראו פסיקה נוספת, ממנה ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם:

א. **ת"פ (שלום רח') 39199-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני (16.12.2020)** - הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של תקיפה סתם - קטין על ידי אחראי, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) ובעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

מעובדות כתב האישום עולה כי התגלע ויכוח והנאשם תקף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שתפס בחלקו האחורי של צווארה באמצעות ידיו, תוך שהוא גורם לה לאדמומיות, בהמשך חנק אותה הנאשם בצווארה באמצעות ידיו, והכל כשבתם הפעוטה בת ה-9 חודשים מוחזקת בידיה של המתלוננת. בהמשך לדברים האמורים, איים הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, בכך שאמר לה "לא אכפת לי להיות בכלא". (טרם הויכוח דחף את ביתם בת ה-6 ולכן הורשע גם בס' עבירה של תקיפת קטין ע"י אחראי) נקבע כי מתחם הענישה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם עונש הכולל 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ב. **ת"פ (שלום רח') 2510-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (25.12.2019)** - הנאשם (בעל עבר פלילי, לו חמש הרשעות קודמות. בחלקן מושא העבירה היא המתלוננת) הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בביצוען של העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג לפי

סעיף 382(ג), איומים לפי סעיף 192 וכליאת שווא לפי סעיף 377. על-רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו, אמר לה "אני יעשה לך משהו ואף אחד לא ידע מה עשיתי לך, אני אנקה אחריי" וחנק אותה. לאור מעשיו של הנאשם, ברחה המתלוננת לכיוון החדר. הנאשם נכנס לחדר, דחף את המתלוננת בחוזקה על המיטה, הפיל אותה על המיטה, חנק אותה באמצעות ידיו וסטר לה בפניה עד אשר החלה לדמם משפתייה ואף היכה אותה ברגלה. מתחם הענישה שנקבע נע בין 10 ועד 22 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס כספי. נגזרו על הנאשם - 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ג. **עפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל (12.3.2015)**, נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפילה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 11 ל-30 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין שנת מאסר ל-30 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לנאשם הרשעות קודמות מגוונות, לרבות הרשעות בעבירות אלימות כלפי נפגעת העבירה בתיק זה. האירוע בתיק זה התרחש זמן קצר ביותר בתום תקופת התנאי בגין הרשעתו הקודמת של הנאשם.

לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם נטילת אחריות, הבעת חרטה או אמפתיה כלפי הקורבן או ניסיון להיטיב את נזקיה.

כאמור, העובדה כי האירוע התרחש בעת שהנאשם עטוף בתמיכה ובטיפול של כלל הגורמים בהליך אינטנסיבי בבית המשפט הקהילתי - המעטפת המיטיבה ועתירת המשאבים ביותר שניתנת לצרכים טיפוליים במערכת המשפט - מלמדת על מידת ההרתעה האישית הנחוצה במקרה זה ומצביעה על מידת המסוכנות העצומה הנשקפת מפניו, המחייבת את בית המשפט לפעול להגנה על קורבן העבירה שאינה מיטיבה להגן על עצמה.

כן הבאתי בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם, הגם שכעולה מהכרעת הדין, הימשכות ההליך בעניינו נזקפת בעיקרה לאופן בו בחר לנהל את הגנתו.

עמוד 10

במכלול הנסיבות לא מצאתי תמיכה לעתירת ההגנה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון יותר של המתחם. עניינו של הנאשם ממוקם באופן מובהק בחלקו העליון של המתחם.

נוכח כל האמור, עונשו של הנאשם ימוקם בשליש העליון של המתחם.

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. פיצוי לנפגעת העבירה, ע"ת 1, בסך של 10,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.22 ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.22. **המזכירות תעקוב.**

זכות ערעור כחוק.

תיק מוצגים מוחזר למשמורת המאשימה.

ניתן היום, כ"ב אייר תשפ"ב, 23 מאי 2022, במעמד הצדדים.